

MŁOĄCY (2) *part praes act*

Teksty nie oznaczają ó.

sg m D młocąc(e)mu (1). ◇ pl I m młocącymi (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Wybijający ziarno z kłosów; tu o czasach biblijnych: tłoczący zboże nogami (2) : Bo tak napisano w zakonie Moyzefzowym: nie zawiążeš gęby wołowi młocącemu [terentis in area fruges tuas Vulg Deut 25/4; trącemu ná boiowilku zboże twoie. WujBib] (álbo rączey/ iáko w inšzych kráinách bywa/ depcącemu.) LatHar 127.

W przeni (1) : Tákowe flugi kościoła Świętego/ tzałem Duch Święty zowie Budownikámi [...] Rybitwámi ludzi/ wołmi młocącymi/ y iárzmo Páná Krystułowo nołącymi [!] KrowObr 5.

Cf MŁOCIĆ, [MŁOCUJĄCY]

TZ